

OPINIA NR 4/2006**dotycząca projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE, Euratom)
nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego
zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich***(przedstawiona na mocy art. 248 ust. 4 akapit drugi Traktatu WE)**(2006/C 273/02)***SPIS TREŚCI**

	<i>Punkt</i>	<i>Strona</i>
Wstęp	1–2	3
Odstępstwa od zasad budżetowych	3–4	4
Zasada skutecznej i wydajnej kontroli wewnętrznej	5–6	4
Metody wykonania budżetu: zgodność z przepisami rozporządzenia finansowego	7–9	5
Rozliczalność podmiotów działających w sferze finansów	10–12	5
Urzędnik zatwierdzający	10–11	5
Księgowy	12	6
Warunki podpisywania zamówień udzielanych przez instytucje wspólnotowe na ich własny rachunek	13	6
Dotacje i subwencje	14–16	6
Działania zewnętrzne	17–19	6
Sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami	20	7
Harmonogram przedstawienia i kontroli sprawozdania finansowego	21–24	7

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 248 ust. 4 oraz art. 279,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 160c ust. 4 oraz art. 183,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 184, który stanowi, że rozporządzenie podlega przeglądowi co trzy lata,

uwzględniając opinię Trybunału nr 10/2005 ⁽²⁾ dotyczącą projektu rozporządzenia Rady zmieniającego to rozporządzenie ⁽³⁾,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego nr 2/2004 dotyczącą modelu „jednolitej kontroli” (oraz wniosek w sprawie wspólnotowych ram kontroli wewnętrznej) ⁽⁴⁾,

uwzględniając opinię Trybunału nr 2/2002 dotyczącą zmienionego wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁵⁾,

uwzględniając zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁶⁾,

uwzględniając wniosek o opinię dotyczącą tego wniosku, skierowany przez Radę do Trybunału Obrachunkowego dnia 26 czerwca 2006 r.,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

WSTĘP

1. Komisja przedstawiła swój pierwszy wniosek w sprawie zmiany obecnego rozporządzenia finansowego w maju 2005 r. W następstwie konsultacji międzyinstytucjonalnych Komisja podjęła obecnie decyzję o przedstawieniu zmodyfikowanego wniosku, który uwzględnia, między innymi:

- wprowadzenie większej równowagi między ochroną interesów finansowych i proporcjonalnością kosztów administracyjnych oraz przejrzystymi procedurami,
- wzmocnienie zasad budżetowych poprzez ograniczenie możliwych odstępstw, wprowadzenie zasad skutecznej i wydajnej kontroli oraz proporcjonalności oraz dopracowanie zasady przejrzystości poprzez zapewnienie informacji o beneficjentach funduszy wspólnotowych,
- objaśnienie roli i zadań urzędnika zatwierdzającego Komisji,
- lepsze dostosowanie procedur udzielania zamówień publicznych do przepisów dyrektywy wspólnotowej ⁽⁷⁾,
- dalszy rozwój współpracy międzyinstytucjonalnej, w szczególności w zakresie procedur udzielania zamówień publicznych,
- wprowadzenie dalszych przepisów w zakresie pomocy zewnętrznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002; sprostowanie w Dz.U. L 25 z 30.1.2003.

⁽²⁾ Dz.U. C 13 z 18.1.2006.

⁽³⁾ COM(2005) 181 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2005 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 107 z 30.4.2004.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 92 z 17.4.2002.

⁽⁶⁾ COM(2006) 213 wersja ostateczna z dnia 18 maja 2006 r.

⁽⁷⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. (Dz.U. L 134 z 30.4.2004).

2. Trybunał uważa, że wprowadzone zmiany, zasadniczo, przyczyniły się do ogólnej poprawy środowiska kontroli finansowej. Niemniej jednak konieczne są dalsze objaśnienia, utrzymują się również pewne nieścisłości i niespójności, w szczególności w zakresie:

- odstępstw od zasad budżetowych,
- nowej zasady skutecznej i wydajnej kontroli wewnętrznej,
- metod wykonania budżetu i ich zgodności z przepisami rozporządzenia finansowego,
- rozliczalności podmiotów działających w sferze finansów — urzędnika zatwierdzającego, księgowego i Komisji,
- odstępstw i warunków podpisywania zamówień udzielanych przez instytucje wspólnotowe na ich własny rachunek,
- niektórych przepisów dotyczących dotacji na działania w zakresie komunikacji, wielokrotnych dotacji oraz ponowienia dotacji operacyjnych,
- przepisów zaproponowanych w ramach działań zewnętrznych dotyczących kwot wypłacanych z kont zaliczkowych na zarządzanie kryzysowe i pomoc humanitarną oraz terminów umów płatności,
- treści sprawozdania z zarządzania budżetem i finansami,
- terminów przedstawienia i kontroli sprawozdania finansowego Wspólnoty.

Kwestie te zostały omówione poniżej.

ODSTĘPSTWA OD ZASAD BUDŻETOWYCH

3. Trybunał z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie nowej zasady budżetowej dotyczącej skutecznej i wydajnej kontroli wewnętrznej ⁽¹⁾ oraz zasady proporcjonalności ⁽²⁾, a także dopracowanie pojęcia przejrzystości ⁽³⁾, jednak niektóre wprowadzone zmiany pociągają za sobą zmniejszenie kontroli władz budżetowych nad zarządzaniem budżetem. W szczególności, jak wskazano już w poprzedniej opinii Trybunału ⁽⁴⁾, wciąż obowiązują niektóre odstępstwa. Ponadto wprowadzono nowe odstępstwa, takie jak przewidziana w proponowanym art. 158 możliwość dokonywania bez żadnych ograniczeń przesunięć wydatków na pomoc techniczną w obszarze funduszy strukturalnych między tytułami.

4. Z drugiej strony propozycje oferują innym niż Komisja instytucjom niewiele możliwości uproszczenia procedur budżetowych w zakresie uzasadnionych zmian budżetowych, pozbawiając je tym samym niezbędnej elastyczności w zakresie zarządzania kadrami.

ZASADA SKUTECZNEJ I WYDAJNEJ KONTROLI WEWNĘTRZNEJ

5. Trybunał popiera nową zasadę budżetową dotyczącą skutecznej i wydajnej kontroli wewnętrznej wprowadzoną na mocy proponowanego art. 30a, jednak niezbędne jest jej dopracowanie, aby zapewnić skuteczne wdrożenie tej zasady zgodnie z zasadami omówionymi w opinii Trybunału nr 2/2004 dotyczącej modelu „pojedynczej kontroli” (oraz wniosku w sprawie wprowadzenia wspólnotowych ram kontroli wewnętrznej). W szczególności:

- konieczne będzie określenie wspólnych cech systemów kontroli wewnętrznej dla różnych dziedzin budżetu oraz podjęcie odpowiednich działań w celu monitorowania kosztów mechanizmów kontrolnych i określenia korzyści z nich płynących,

⁽¹⁾ Patrz: proponowane art. 3, 30a, 53b, 54, 56 i 60.

⁽²⁾ Patrz: proponowane art. 3 i art. 28 lit. a).

⁽³⁾ Patrz: proponowane art. 53b ust. 2 lit. d), art. 53c ust. 3, art. 53d ust. 3 i art. 56 ust.1 lit. f).

⁽⁴⁾ Opinia nr 10/2005, pkt 19, 20, 22 i 24.

- istotne jest, aby Komisja opracowała logiczne ramy, w oparciu o wspólne zasady i standardy, jak również odpowiedni nadzór, które będą stosowane na wszystkich szczeblach administracji w instytucjach i państwach członkowskich, tak aby zapewnić integrację i koordynację kontroli,
- pomimo iż jest to podstawowe pojęcie, na którym opierają się zintegrowane ramy kontroli wewnętrznej, nie ma żadnej wskazówki co do tego, w jaki sposób, przez kogo lub kiedy ustalona zostanie definicja „akceptowalnego poziomu ryzyka”; ponadto nie ustalono relacji między dopuszczalnym poziomem ryzyka a bilansem kosztów kontroli i korzyści z nich płynących.

6. Ogólnie rola Komisji w kontekście zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej nie została objaśniona, chociaż sukces tej koncepcji jest w zdecydowanym stopniu uzależniony od tego, czy Komisja odgrywa główną rolę w opracowaniu, monitoringu i nadzorze takich ram. W tym miejscu należy odnotować, że nadzorczą rolę Komisji jest rozważana jedynie w tym zakresie, w którym deleguje ona odpowiedzialność za zarządzanie: w przypadku centralnego wykonania budżetu poprzez scentralizowane zarządzanie pośrednie oraz w przypadku zarządzania zdecentralizowanego (patrz: proponowane art. 54 i 56).

METODY WYKONANIA BUDŻETU: ZGODNOŚĆ Z PRZEPISAMI ROZPORZĄDZENIA FINANSOWEGO

7. Proponowane zmiany mają na celu poprawę kodyfikacji i usystematyzowania zobowiązań wynikających z różnych metod wykonania budżetu i w związku z tym Trybunał przyjmuje je z zadowoleniem.

8. Jednakże w przypadku gdy Komisja wykonuje budżet w trybie pośredniego zarządzania scentralizowanego (proponowany art. 56), nie musi już starać się uzyskać dowodów, że podmioty, którym powierzyła ona zadania wykonawcze, wykonują je zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami. Stoi to w sprzeczności z przepisami art. 27 rozporządzenia finansowego, które stanowi, że środki budżetowe wykorzystuje się zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami.

9. W przypadku scentralizowanego zarządzania pośredniego zweryfikowany wniosek stanowi również, że Komisja może uznać, że systemy kontroli, rachunkowości i zamówień publicznych jednostek, którym powierzyła zadania wykonawcze „są równoważne z jej własnymi, jeżeli należyte uwzględniają normy przyjęte w skali międzynarodowej”. Zgodnie z powyższym jednostki, którym Komisja powierza wykonanie budżetu w takich przypadkach, nie podlegają przepisom rozporządzenia finansowego. Ponadto, uwzględniając fakt, że nie istnieją normy przyjęte w skali międzynarodowej w zakresie systemów zamówień ani też kontroli zgodności, warunek polegający na uwzględnieniu norm przyjętych w skali międzynarodowej jest bez znaczenia. To samo stosuje się do podobnego odniesienia do norm przyjętych w skali międzynarodowej w ramach ust. 2 proponowanego artykułu mówiącego o procedurach przetargowych kraju partnerskiego będącego beneficjentem w przypadku łączenia środków. W rezultacie w tych obszarach, w których budżet może być wykonywany w trybie zarządzania scentralizowanego lub pośredniego zarządzania scentralizowanego (tj. programy ramowe BRT lub działania w obszarze kształcenia i szkolenia), różne zasady, standardy i reguły mogą mieć zastosowanie do zasadniczo tego samego rodzaju finansowania wspólnotowego (patrz: opinia Trybunału nr 1/2006 ⁽¹⁾, pkt 17).

ROZLICZALNOŚĆ PODMIOTÓW DZIAŁAJĄCYCH W SFERZE FINANSÓW

Urzędnik zatwierdzający

10. Nowa propozycja art. 60 rozporządzenia finansowego stanowi, że delegowany urzędnik zatwierdzający „składa swojej instytucji sprawozdanie z wykonania swoich obowiązków w postaci rocznego sprawozdania z działalności wraz z informacjami dotyczącymi finansów i zarządzania oraz wszelkimi zastrzeżeniami w tym kontekście”. Takie zastrzeżenia nie byłyby spójne z deklaracją, o której mowa w tym samym artykule, w której urzędnik zatwierdzający poświadcza, że „informacje zawarte w jego sprawozdaniu są prawdziwe i rzetelne”. Chociaż Trybunał zgadza się, że roczne sprawozdania z działalności i oświadczenia dyrektorów generalnych jako urzędników zatwierdzających wzmacniają przejrzystość i rozliczalność zarządzającą, uważa on, że wszelkie zastrzeżenia powinny odnosić się do oświadczenia i być ograniczone do jasno zdefiniowanych obszarów dochodów i wydatków, jak ma to miejsce obecnie (patrz: propozycja Trybunału w załączniku).

⁽¹⁾ Dz.U. C 203 z 25.8.2006.

11. W zakresie sprawozdania podsumowującego, z uwagi na to, iż wniosek mówi jedynie o podsumowaniu sprawozdań rocznych urzędników zatwierdzających, które mają być przedstawiane władzy budżetowej, Komisja jako kolegium nie przyjmuje na siebie odpowiedzialności wynikającej z art. 274 Traktatu. Ponadto wniosek stanowi, iż podsumowanie to zostaje przesłane władzy budżetowej najpóźniej do dnia 15 czerwca każdego roku, czyli zbyt późno, aby Trybunał mógł je uwzględnić w swoim sprawozdaniu rocznym (patrz: dalsze uwagi w pkt 23 poniżej).

Księgowy

12. Zmieniony wniosek w art. 61 objaśnia rolę i zadania księgowego. Stanowi on również, że sprawozdanie finansowe – zanim zostanie przyjęte przez instytucje – podpisywane jest przez księgowego, który tym samym zaświadcza, że zawarte w sprawozdaniu informacje na temat sytuacji finansowej instytucji są „w wystarczającej mierze prawdziwe i rzetelne” (dodano podkreślenie). Termin „prawdziwe i rzetelne” jest pojęciem wyczerpującym i obojętne go zastrzeżeniem „w wystarczającej mierze” niepotrzebnie to pojęcie rozmywa, tak iż traci ono swoje znaczenie. Znaczenie wydawanego przez księgowego poświadczenia byłoby większe, gdyby poświadczał on, że uzyskał wystarczającą pewność, że sprawozdanie finansowe przedstawia prawdziwy i rzetelny obraz sytuacji finansowej danej instytucji.

WARUNKI PODPISYWANIA ZAMÓWIEŃ UDZIELANYCH PRZEZ INSTYTUCJE WSPÓLNOTOWE NA ICH WŁASNY RACHUNEK

13. Proponowana zmiana art. 105 ust. 2 wprowadza możliwość określenia w przepisach wykonawczych odstępstw i warunków. Przepis ten nie bierze pod uwagę wyższości rozporządzenia finansowego, które jest jedynym instrumentem mogącym ustanawiać odstępstwa od ogólnych zasad i przepisów nim określonych.

DOTACJE I SUBWENCJE

14. Artykuł 108 ust. 4 wprowadza nowy przepis, mówiący, iż „każda instytucja może przyznawać dotacje na działania w zakresie komunikacji, w przypadkach gdy z należyście uzasadnionych powodów skorzystanie z procedury udzielania zamówień publicznych nie jest odpowiednie”. Trybunał uważa, że odstępstwo to nie jest uzasadnione, gdyż okoliczności, w których stosowane mają być procedury zamówień publicznych lub procedury przyznawania dotacji, są już jasno określone odpowiednio w tytułach V i VI rozporządzenia finansowego.

15. Trybunał wspiera zasadę proponowaną w art. 111, na mocy której ubiegający się o dotacje bezzwłocznie powiadamia urzędnika zatwierdzającego o wielokrotnych wnioskach i wielokrotnych dotacjach odnoszących się do tego samego działania bądź do tego samego programu pracy. Trybunał podkreśla jednak, że zasadę tę będzie trudno monitorować w praktyce, w szczególności w przypadku działań angażujących wielu partnerów (takich jak europejskie programy ramowe BRT), gdzie zwyczajową praktyką jest ubieganie się o finansowe wsparcie z Wspólnoty przez konsorcjum beneficjentów.

16. Zgodnie z proponowanym art. 108a dotacje mogą mieć następujące formy: zwrot określonej części faktycznie poniesionych kosztów kwalifikowalnych, płatności ryczałtowe, finansowanie poprzez stawki ryczałtowe lub kombinacja tych form dotacji. Proponowany art. 113 ust. 2 stanowi, iż w przypadku ponownienia dotacje operacyjne podlegają stopniowemu zmniejszeniu. Ten sam artykuł mówi jednak, że zasada ta nie ma zastosowania do dotacji przyjmujących formę płatności ryczałtowych lub finansowania poprzez stawki ryczałtowe. Ponieważ takie formy dotacji powinny być ustanowione na podstawie najlepszych dostępnych szacunków kosztów, które mają być finansowane i powinny być okresowo weryfikowane, by zapewnić zgodność z zasadami mającymi zastosowanie do dotacji (art. 181 obecnych przepisów wykonawczych), odstępstwo to nie jest uzasadnione.

DZIAŁANIA ZEWNĘTRZNE

17. Nowy wniosek w art. 63 stanowi, że do płatności przeznaczonych na zarządzanie kryzysowe oraz pomoc humanitarną stosuje się konta zaliczkowe dla większych płatności bez jakichkolwiek ograniczeń kwotowych. Brak ograniczeń stoi w sprzeczności z zasadą kont zaliczkowych oraz ochroną interesów finansowych Unii. Trybunał uważa, że chociaż w przypadku tych konkretnych operacji należy uwzględnić potrzebę elastyczności, należy przynajmniej przestrzegać ograniczeń kwotowych przewidzianych dla tych działań.

18. Proponowana zmiana do art. 166 wydłuża o rok możliwość zawierania umów w sprawie finansowania z krajami trzecimi będącymi beneficjentami. Ponadto artykuł ten stanowi, że poszczególne umowy, decyzje i umowy w sprawie przyznania dotacji, które realizują umowy finansowe, zawierane bądź przyjmowane są najpóźniej w ciągu trzech lat od zawarcia umowy finansowej. Jednakże w przypadku długoterminowych i wielofazowych projektów związanych z infrastrukturą i rozwojem obszarów wiejskich Komisja w decyzji o finansowaniu danego projektu może wyjątkowo przedłużyć wspomniany termin do 5 lat. Terminy te zostały ustalone z uwzględnieniem trudności w finalizowaniu takich projektów i Trybunał przyjmuje je z zadowoleniem.

19. Artykuł ten mówi również o automatycznym umorzeniu niewykorzystanych zobowiązań na koniec czwartego roku od roku, w którym zobowiązanie zostało zaciągnięte ($n + 4$). Jest to dłuższy okres niż wynikający z zasady $n + 3$, która ma z reguły zastosowanie do budżetu. W opinii Trybunału możliwe dłuższe terminy nie mają uzasadnienia dla instrumentów, których celem jest przygotowanie krajów przystępujących i kandydujących do przystąpienia do Unii Europejskiej, w szczególności w ramach operacji strukturalnych, gdzie zastosowanie ma surowsza zasada ($n + 2$).

SPRAWOZDANIE Z ZARZĄDZANIA BUDŻETEM I FINANSAMI

20. Artykuł 122 ust. 1 stanowi, że do sprawozdań finansowych instytucji oraz organów, o których mowa w art. 121, załączane są sprawozdania z zarządzania budżetem i finansami w ciągu roku. Zmieniony wniosek Komisji stanowi, że sprawozdanie to „*podaje między innymi stopień wykorzystania środków oraz zestawienie informacji dotyczących przesunięć środków pomiędzy różnymi pozycjami budżetowymi*”. Budżet jest przedstawiany władzy budżetowej i zatwierdzany przez nią w oparciu o budżetowanie zadaniowe/zarządzanie kosztami działań. Na tej podstawie Komisja musi dołączyć do wstępnego projektu budżetu opisy działań zawierające, między innymi, cele do osiągnięcia oraz zestaw wskaźników efektywności (proponowany art. 33 ust. 2). Trybunał uważa, iż sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami powinno dostarczać szczegółowych informacji o faktycznych osiągnięciach w odniesieniu do tych celów i wskaźników.

HARMONOGRAM PRZEDSTAWIENIA I KONTROLI SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

21. Dokonana w 2003 r. zmiana rozporządzenia finansowego wprowadziła nowy harmonogram, który o miesiąc skraca terminy ustanowione na przedstawienie i kontrolę sprawozdania finansowego Wspólnoty. W swojej opinii nr 2/2002 (patrz: pkt 9–14) Trybunał zauważył między innymi, że chociaż popierał on przyspieszony harmonogram przygotowania sprawozdania rocznego, osiągnięcie tego wymaga spójnego podejścia w ramach całego rozporządzenia finansowego, a ponieważ tak się nie stało, proponowana procedura i harmonogram, w szczególności w przypadku sprawozdania rocznego Trybunału, są niewykonalne.

22. Zmieniony harmonogram wszedł w życie w 2005 r. Zbiegło się to również z wprowadzeniem systemu księgowości memoriałowej.

23. Dotychczasowe doświadczenie pokazuje, że ze zmienionego harmonogramu wynikają znaczne trudności, co sprawia, iż kontrola Trybunału poddana jest poważnym ograniczeniom:

- wersja wstępna sprawozdania finansowego przedkładana Trybunałowi do dnia 31 marca jest poddawana znacznym modyfikacjom aż do przedłożenia ostatecznej wersji sprawozdania finansowego w dniu 31 lipca; sytuację tę pogarsza fakt, że zapisy księgowe są zdecentralizowane, co sprawia, iż księgowy Komisji może wprowadzić do sprawozdania konieczne zmiany dopiero na bardzo późnym etapie, co zostawia zbyt mało czasu Trybunałowi na ukończenie jego prac kontrolnych,
- podsumowanie sprawozdania z działalności urzędników zatwierdzających jest finalizowane dopiero dnia 15 czerwca — to jest w terminie, do którego Trybunał musi sporządzić swoje wstępne uwagi; w związku z tym Trybunał nie ma możliwości uwzględnienia przed sfinalizowaniem swoich uwag wstępnych dokumentu, który władza budżetowa uważa za kluczowy element poprawionych ram kontroli wewnętrznej Komisji,
- jak wskazano w opinii Trybunału nr 2/2002, sytuacja ta ma zły wpływ nie tylko na Trybunał, ale także na państwa członkowskie, gdyż brakuje czasu, aby wziąć pod uwagę odpowiedzi państw członkowskich przed ukończeniem sprawozdania rocznego przez Trybunał.

24. Z doświadczenia Trybunału wynika, że minimalny okres konieczny do przeprowadzenia przez niego kontroli po publikacji wstępnej wersji sprawozdania finansowego wynosi dwanaście tygodni roboczych oraz trzy dodatkowe tygodnie robocze po publikacji ostatecznej wersji sprawozdania finansowego w celu sfinalizowania kontroli. Dlatego też, aby umożliwić Trybunałowi ukończenie jego rocznej pracy, w szczególności w zakresie sprawozdania finansowego oraz innych aspektów poświadczenia wiarygodności, konieczne jest skrócenie terminu przedłożenia Trybunałowi ostatecznej wersji sprawozdania finansowego do dnia 30 czerwca lub zmiana terminu przedstawienia przez Trybunał jego uwag wstępnych na dzień 15 lipca, a sporządzenia sprawozdania rocznego na dzień 30 listopada, jak miało to miejsce w przeszłości.

Niniejsza opinia została przyjęta przez Trybunał Obrachunkowy w Luksemburgu na posiedzeniu w dniu 14 września 2006 r.

W imieniu Trybunału Obrachunkowego

Hubert WEBER

Prezes

ZAŁĄCZNIK

Artykuł 60 ust. 7

Pierwotny wniosek Komisji	Zmieniony wniosek Komisji	Propozycja Trybunału
Delegowany urzędnik zatwierdzający składa swojej instytucji sprawozdanie z wykonania swoich obowiązków w postaci rocznego sprawozdania z działalności wraz z informacjami dotyczącymi finansów i zarządzania oraz deklaracją wiarygodności poświadczającą, że informacje zawarte w jego sprawozdaniu są prawdziwe i rzetelne.	Delegowany urzędnik zatwierdzający składa swojej instytucji sprawozdanie z wykonania swoich obowiązków w postaci rocznego sprawozdania z działalności wraz z informacjami dotyczącymi finansów i zarządzania oraz <u>wszelkimi zastrzeżeniami w tym kontekście</u> ; do sprawozdania tego dołącza on deklarację wiarygodności poświadczającą, że informacje zawarte w jego sprawozdaniu są prawdziwe i rzetelne.	Delegowany urzędnik zatwierdzający składa swojej instytucji sprawozdanie z wykonania swoich obowiązków w postaci rocznego sprawozdania z działalności wraz z informacjami dotyczącymi finansów i zarządzania oraz deklaracją wiarygodności poświadczającą, że informacje zawarte w jego sprawozdaniu są prawdziwe i rzetelne, <u>z zastrzeżeniem wszelkich uwag odnośnie do określonych obszarów dochodów lub wydatków</u> .